

ת"ד 1902/04/18 - מדינת ישראל נגד תמים חליל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 1902-04-18 מדינת ישראל נ' חליל
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

תמים חליל

ע"י ב"כ עו"ד דוד אריכא

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו מיוחסות לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 [7137] בזיקה לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 [2009]; התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב) [7102] וכן נהיגה ברכב ללא פקע מעל שנתיים עבירה לפי תקנה 21(ב) [7102] לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 [7102] וכן נהיגה ברכב ללא ביטוח עבירה לפי ס' 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל 1970 [2106].

על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.9.17 בסמוך לשעה 23:40 נהג מר תמים בן גמיל חליל (להלן: "הנאשם") אופנוע שמספרו 9796053 ברחוב ביאליק ברמת גן מצפון לדרום. כאשר התקרבו האופנוע הנהוג בידי הנאשם (להלן: "האופנוע") לבית מס' 14א' החליק האופנוע על הכביש בעקבות עבודות שטיפת המדרכה ע"י העירייה במקום במים, איבד שליטה על האופנוע, סטה שמאלה ופגע ברכב ניסאן שמספרו 7682372 אשר חנה אותה שעה במקום, בניצב למדרכה משמאל. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנאשם חבלות של ממש שביניהן שברים בצלעות וברגלו, קונטוזיה ריאתית והנאשם אף אושפז עד ליום 15.9.17 ולכלי הרכב המעורבים נגרם נזק.

הנאשם נהג את הרכב ללא רישיון נהיגה תקף כאשר תוקף רישונו פג בספטמבר 2010, ובלא ביטוח.

לטענת המאשימה התאונה נגרמה בעטייה של נהיגה רשלנית מצד הנאשם שלא נתן תשומת לב מספיקה לדרך. לגרסתה, הנאשם נהג, בטבורה של העיר רמת גן, ללא רישיון נהיגה תקף, באופנוע, איבד שליטה, סטה שמאלה, פגע ברכב חונה ואף נחבל בעצמו חבלות של ממש עקב החלקת האופנוע כתוצאה מהרטיבות שנוצרה על הכביש בעקבות שטיפת המדרכה על ידי העירייה.

מנגד, טען הנאשם כי לא עלה בידה של המאשימה לבסס ראיותיה ברמת ההוכחה הנדרשת בהליך הפלילי בהיעדר תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמה כלשהי מצד הנאשם באשר לאחריות לקרות התאונה. הנאשם מטיל את האחריות לתאונה לפתחה של הרשות המקומית אשר לא דאגה מבעוד מועד להציב שילוט ראוי ותמרורי אזהרה אשר

היה בהם על מנת לעורר תשומת לב הנהגים המשתמשים בדרך ולהביא להאטת נסיעתם (כשהוא בכללם) ובכך למנוע התאונה.

ביום 24.10.18 התקיים דיון הקראה בו הודה הנאשם באמצעות ב"כ בנהיגה בזמן ובמקום אולם כפר בנהיגה בקלות ראש ובהתנהגות הגורמת נזק כפי שאלו משתמעות בס' 3 לכתב האישום למעט היות הכביש רטוב, וכן נטען על ידו באותו מעמד כי "לא רק שהכביש היה רטוב אלא גם שמנוני"

דיון והכרעה:

1. מטעם המאשימה העידו ארבעה עדים, ומטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.
2. עד התביעה הראשון היה בעל הרכב החונה מר אלעד שרון (ע.ת.1), אשר העיד כי חנה במקום מוסדר, במפרצים במקום בו עשרה מקומות חניה וכי לא ראה כיצד התרחשה התאונה ומכאן, כי ממנו לא ניתן ללמוד דבר בדבר היארעות התאונה והגורם לה.
3. עד התביעה השני רס"ר שמעון וקסלר (ע.ת.2) אשר העיד כי ערך את דו"ח הפעולה לאחר שקיבל את האירוע משוטר אשר היה במקום וכי ייתכן והיה זה מחדל מצדו שלא להתקשר למודיע (ע' 5 ש' 11-14 לפרוטוקול), קרי, ע.ת.2 לא היה נוכח בשעת התאונה ועובר לה, ומכאן שאף הוא אינו יכול ללמדנו בדבר הגורם והאחריות לתאונה.
4. עד התביעה השלישי היה רס"ב דרור גלאי (ע.ת.3) אשר ערך את שכתוב עד ראייה (ת/4) ושהעיד כי נכח במקום בעת עבודתו מטעם העירייה בעת שטיפת המדרכות בביאליק וכי "דיברתי עם חבר, שמעתי בום, הפניתי את הראש אחורה ראיתי אדם שרוע על הכביש, אופנוע שפגע ברכב, ניגשנו אליו בדיוק עברה ניידת סיור, את הטיפול המשיכה ניידת סיור..." (ע' 5 ש' 31-33 לפרוטוקול) כמו כן כאשר נשאל מהי כוונתו כאשר כתב כי הייתה שמנוניות על הכביש השיב "כאשר נופל הפרי הוא יוצר כמו עיסה שחורה ושמנונית אח"כ שוטפים הכל עם מים חמים וקיטור יוצאים מים שמנוניים על הכביש" עוד הקריא מהשכתוב לבקשת המאשימה "אני לא יודע למה קרתה התאונה עד התאונה לא ראיתי את הקטנוע הם עברו צד צד גומרים צד עוברים לצד שני לא.... לשאלה באיזה מרחק הייתי מהתאונה התשובה מרחק של כעשרה מטר שמעתי בום הסתובבתי" (ע' 6 ש' 8-14 לפרוטוקול) וכי בזמן התאונה לא סגרו את הכביש שכן שטפו צד ועברו למשנהו.
5. בחקירתו הנגדית נשאל לגבי זמן הגעתו של בוחן התאונה והשיב כי לא היה במקום כאשר הגיע הבוחן וכי עשר דקות לאחר התאונה העבודות הסתיימו כמו כן ציין כי היה עם גבו לתנועה ומשכך לא ראה את התאונה ולסיום נשאל ע"י ב"כ הנאשם האם היום מבצעים חסימה של הכביש והשיב לכך בחיוב וכשנשאל לפשר הדבר השיב "ייתכן ובעקבות המקרה הזה. היום נודע לי שהיו עוד מקרים באותו יום וזה לא מקרה ראשון" (ע' 7 ש' 18-19 לפרוטוקול), משהיה ע.ת.3 עם גבו לתנועה ולתאונה הרי שאינו יכול לצפות בה ואף הוא אין בידו בכדי ללמד האם הנאשם החליק או שמא נהג במהירות אשר אינה תואמת את תנאי הדרך וכל שניתן ללמוד מעדותו כי כל זמן שנכח בזירת התאונה טרם הגיע בוחן התנועה ע.ת.4.
6. עד התביעה הרביעי הינו רס"ר יאיר ירדני (ע.ת.4), אשר העיד כי הינו בוחן במחוז תל אביב מזה כשנתיים וכי נעשה שימוש בזרנוק מים בלחץ ע"י העירייה שניקתה את המדרכות במקום. מדובר בשימוש שיחסית

מוציא מעט מים ולא בשטיפת רחוב במים זורמים.

7. בחקירתו הנגדית ציין כי התאונה התרחשה בשעה 23:30 וכי קיבל את הקריאה בשעה 00:05 וכי הגיע למקום התאונה בשעה 00:30 וכי חבר ישירות לסייר וקסלר (ע.ת. 2) ולא ידע לציין היכן שאל את ע.ת. 2 האם הייתה הוזה של כלי הרכב אולם ציין כי מאחר וסימן סקיזה ומדד **סימן שהרכב לא הוזז** מהמקום אחרת אין מה לרשום ומה לסמן (ע' 9 ש' 7-17 לפרוטוקול) אולם לאחר מכן ציין "**... והקטנוע נמצא 10-15 מטרים עומד על המדרכה אז מן הסתם המיקום שלו שונה לאחר שהורם**" (ע' 9 ש' 25 לפרוטוקול). עוד הסכים עם ב"כ הנאשם כי מצב הכביש מבחינת רטיבות שעה לאחר התאונה למצבו בזמן התאונה **ואף לא שלל כי לו היה מזדמן לזירה מס' דק' לאחר התאונה ייתכן והיה קובע ומקדם חיכוך נמוך מ-0.4** (ע' 9 ש' 1-3 לפרוטוקול), כמו כן כאשר נשאל לגבי הודעתו של ע.ת. 3 (ת/4) בה ציין כי היה ניתן להרגיש את השמנוניות בהליכה וכי רגלו טיפה החליקה השיב "כך הוא אומר, באותה המידה כמה שורות לפני שאלתי אותו האם חלפו שם אופנועים אחרים מלבד זה שהיה מעורב בתאונה הוא אמר שכן ולא הייתה שום בעיה" בהמשך לתשובה זו נשאל האם על כך הוא מבסס את המסקנה שהתאונה היא אשמת הנאשם השיב "**אני אומר שזה גם לפה וגם לפה**" (ע' 11 ש' 6-11 לפרוטוקול), עוד העיד כי לא עשה כל פעולה על מנת לאתר את המודיע אשר מופיע בת/3 וכי שוחח עם גורם עירוני ולא זכר אם חשב לגבות ממנו עדות. (ע' 13 ש' 2-10 לפרוטוקול) מכאן, שהרי שאף מעדות הבוחן עצמו, אנו למדים כי לא מן הנמנע כי תיתכן אפשרות נוספת, וייתכן כי מסתברת יותר להתרחשות התאונה מלבד נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק אלא פשוטו כמשמעו, תאונה בעקבות החלקה עקב שמנוניות הכביש.

8. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו. הוא ציין כי נסע ברח' ביאליק ברמת גן בשעה 23:30 כאשר הרחוב עם עצים משני צדיו והרחוב ללא תאורה כאשר הגיע לקראת הסוף החליק כי היו מים על הכביש וכי לא ראה כלום בטרם החליק על המים ונפל. כמו כן, לא ראה אמצעים במקום בטרם נפל וכי לא היה תמרור או עצירה או חסימה כלשהי אשר היה בהם על מנת להתריע בפניו.

9. בחקירתו הנגדית השיב הנאשם כי לא היה בידיו לעשות מאומה על מנת למנוע את ההחלקה וכי כבר החליק איך שהגיע למים ולרטיבות וכי לחץ על דוושת הבלם על מנת לעצור והחליק וכי לא היה דבר שבאפשרותו לעשות אשר היה בו למנוע את התאונה וכי לו היה שלט עבודות בכביש יכול להיות כי היה ביכולתו למנוע את התאונה אולם לא הופיעה כל אזהרה בפניו ומשכך לא יכל למנוע את התאונה (ע' 22 ש' 7-17). לעניין רישיון הנהיגה השיב כי כל חצי שנה הוא מחדש את רישיונו ואישר כי נהג ללא ביטוח מפאת היעדר רישיון בתוקף (ע' 19 ש' 27-32 לפרוטוקול)

10. לאחר ששמעתי את כל העדים, שקלתי את דבריהם והתרשמתי מהופעתם בבית המשפט ולאחר שבחנתי את הראיות הנוספות שהוגשו סבורני כי לא עלה בידה של המאשימה להוכיח כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום של נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק במידה הנדרשת ברמה הפלילית, ומאחר ונותר ספק בלבו של בית המשפט באשר לאחריות לקרות התאונה הרי שעל ספק זה לפעול לטובת הנאשם ומשכך, בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירות אלו.

11. באשר ליתר הוראות החיקוק המיוחסות לנאשם, הרי שללא כל ספק הנאשם נהג בהיעדר רישיון נהיגה בתוקף ואף בלא ביטוח ומשכך סיכן לא רק את עצמו (כפי שהתחוויר) אלא אף את כלל המשתמשים בדרך) ואני קובע כי הוכח בפניי מעל לכל ספק סביר ואני מרשיע את הנאשם בעבירות נהיגה

כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים וכן בנהיגה ברכב ללא ביטוח.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, במעמד הצדדים